

Paraklétoosz

2019. február 11.

Bátorító gondolat a beteg és bajbajutott embereknek

BETEGEK VILÁGNAPJA

1858. február 11-én a Lourdes melletti Massabielle-barlangban a szegény,



tanulatlan, tizennégy éves Bernadette Soubirous-nak megjelent a Szűzanya. A „Hölgy”, aki a Massabielle-barlangban megjelent, hófehér ruhát és vakító fehér köpenyt viselt, égszínkék öv volt derekán, lábát arany rózsá díszítette, és kezében rózsafüzért tartott, és bűnbánatot és engesztelést

kért. Március 2-án megbízta a kislányt, „mondja meg a papságnak, hogy építsenek kápolnát és jöjjenek körmenetben” a jelenések helyére. Március 25-én a Hölgy lourdes-i dialektusban a nevét is elárulta: „Én vagyok a Szeplőtelen Fogantatás.”

Franciaországban a jelenések híre gyorsan terjedt. A jelenések helyén fakadt forrásból egyre több víz tör a felszínre. A forrásnál kezdettől fogva tapasztaltak csodás gyógyulásokat. A jelenéseket egyházi és világi hatóságok vizsgálták. Azok természetfeletti jellegét 1862-ben a tarbes-i püspök (Lourdes a tarbes-i egyházmegye területén fekszik), majd 1891-ben XIII. Leó pápa hivatalosan is elismerte.



1862-ben templomot kezdtek építeni a forrás feletti sziklára, amely 1876-ra elkészült. A barlangban Bernadette útmutatásával elkészült a Szűzanya márványszobra. A forrás mellett fürdő épült.

Lourdes világhírű zarándokhely lett, ahova milliók zarándokolnak el engesztelni és gyógyulásért vagy megnyugvásért imádkozni.



A megmagyarázhatatlan gyógyulások száma sok ezer, ebből hetvenet ismer el az Egyház csodás gyógyulásnak. A lelki gyógyulások száma felmérhetetlen.

Szent II. János Pál pápa 1992-ben kezdeményezte, hogy február 11-e, a Szűzanya első lourdes-i jelenésének napja legyen a betegek világnapja. A világnap célja, hogy „Isten egész népe kellő figyelmet szenteljen a betegeknek, segítse elő a szenvedés megértését”.

Ezen a napon egyre több templomban kiszolgáltatják a betegek szentségét.
(Magyar Kurír)

KERESZTEMEL AZ ÚR ELŐTT

Azt a keresztet, mely most annyira nyomja vállunkat,
Mielőtt elküldte volna hozzánk az Úr,
Mindenható szemével megvizsgálta.

Isteni értelmével átgondolta,
Szerető szívével átmelegítette,
Mindkét kezével méregette,

Vajon nem nagyobb-e, nem nehezebb-e
A mi számunkra, mint amennyit elbírnunk.

Aztán megáldotta szent kegyelmével,
Vigasztalásával megillatoztatta,
Ránk és bátorságunkra tekintett,
És így érkezék a mennyből a kereszttel, mint Isten köntöse,
Mint Istenünk szeretetének irgalmas ajándéka.

(Szalézi Szent Ferenc)



KIBŐL MIT HOZ ELŐ A SZENVEDÉS?

- Milyen csodás illatod van ma reggel - szólt a kavicsos út a szegélyén levő rezedához.

- Igen - felelt a rezedá - mert rám tapostak és kipréselték minden illatomat.

- Engem is minden nap taposnak, de annál keményebb leszek - szólt büszkén a kavicsos út.

FELFEDEZÉSEK

Valami csúnya hibádra nyitottad rá megint az ajtót.

Lelkiismeret-vizsgálatkor eddig ismeretlen gyöngédre bukkantál, éppen ott, ahol azt hitted, már a tennivalók végére értél. Adj hálát! Ne sajnáld, hanem örömmel üdvözöld, ha lelked talajában felfedezel egy hibás magatartást vagy bűnt. Ez az igazi haladás! Ezzel bizonyítottad be, hogy csiszolod magad.

Isten ajándékozott meg az így kigyúlt fénnel, Ő küldött meghívót címedre. Most megint új utat látsz magad előtt, amelyen haladnod kell. Ne is tétovázz, indulj el mindjárt.

A jó Isten csodálatosan ügyel arra, hogy sohase fogyjunk ki az önevelési munkából!... *(Johannes Rosche)*

VISSZAESÉSEK

Valami haladásod útjába állt. Megállított. Visszavetett. Rögtön bosszús leszel, elveszted a kedved.

Szeretnél megállás nélkül haladni.

Igen, mert szeretnél mindennap tükörbe nézni: milyen szép vagy - és egyre szebb! Mi ez? Hiúság!

Menj csak egyszerű, hűséges szívvel előre Isten útján a mindennapi teendőkben, és légy türelmes magadhoz.

A természet nem ismer ugrást - a természetfeletti világ sem. Egyik is, másik is a fokozatos fejlődést szereti. Ritka az a kegyelem, amilyent Szent Pál kapott.

Isten nem köteles tudunkra adni, hogyan is állunk az Ő színe előtt. Te pedig nagyot tévedhetsz, ha minden visszaesést valódi visszaesésnek tartasz. *(Johannes Rosche)*

IDŐSEK OTTHONA: JÓ VAGY ROSSZ?

Egy jól öltözött, jól szituált kilencvenkét éves idős ember úgy döntött, beköltözik az idősek otthonába. Hetvenéves felesége nemrégiben halt meg, és már nem tudta egyedül fenntartani a házat.

A recepciónál várnia kellett néhány órát, mire végre szóltak neki, hogy elkészültek a lakrészével. Szépen faragott botjára támaszkodva, lassú léptekkel, derűsen indult a lift felé. Én kísértem őt, s közben a lakrészéről beszéltem.

- Nagyon tetszik! - mondta lelkesen, mint mikor egy kisgyerek új játékot kap.

- De uram, még nem is látta, várjon, amíg megmutatom.

- Nem kell nekem azt látni - válaszolta, - én magam döntök a boldogság mellett. Az, hogy tetszik-e a lakás, nem a díszeken vagy a bútorokon múlik, hanem azon, hogy szépnek akarom-e látni.

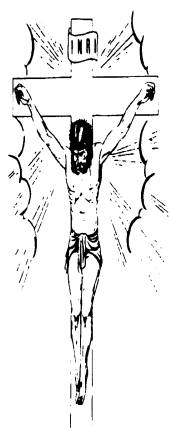
Én pedig szépnek akarom látni. Ezt a döntést minden nap meghozom, amikor felkelek. Választhatok egész nap a

szobámban ülve a problémáimra gondolok és arra, hogy a testem mely részei nem működnek, vagy felkelek, és hálát adok Istennek azokért, amelyek működnek. Minden nap ajándék, és mivel még kinyithatom a szememet, mindazzal a boldogsággal indulok neki a napomnak, amit eddigi életemben megtapasztalhattam. -

Bruno Ferrero



NEHÉZ A KERESZTEM



Nehéz a keresztem, megváltó Jézusom, de amit rám mértél, szívesen hordozom. Szívemből szeretlek, ha meg is látogatsz, eléd térdelek, bármilyen csapást adsz. Isten Fia voltál, mégis összerogytál, én pedig semmiség vagyok, még kisebb a pornál is... Viszem keresztemet, csak adj erőt hozzá, ha Neked úgy tetszik, váljak áldozattá. Minden bűnömet bocsásd meg a földön, hogy a másvilágon engem ne gyötörjön. Légy hozzám irgalmas, mennynek, földnek Ura, könyörögj érettünk Jézusunk Szent Anyja!

BETEGEK KENETE

A betegségben emberi erőnk végességét éljük át: vannak dolgok, amiket nem áll módunkban megváltoztatni, meggyógyítani. Ennek a tehetetlenségnek a felismerése nagyon megterhelő. A betegek szentsége a betegség elesettségében köt össze bennünket Jézussal, akinek nagylelkű szeretete, amivel önként vállalta értünk a szenvedést és a halált, valamiképpen átalakítja bennünk ezt a nagy terhet: megkönnyebbít és lelki erőt ad.

A szentség kiszolgáltatása úgy történik, hogy a pap a beteg fölé terjeszti kezét, imádkozik érte, majd megkeni a homlokát és a két tenyerét szent olajjal. Ez a gesztus közvetíti Jézus szerető jelenlétét, erejét, aki megsegíti és megerősíti a szenvedő embert.

Széles körben elterjedt az „utolsó kenet” elnevezés. Ez abból adódik, hogy a középkorban csak a haldoklókhöz hívtak papot. A beteg ekkor gyónt, áldozott, majd felvette a kenetet. Emiatt a hit kérdéseiben járatlanok között kialakult és mindmáig erősen hat az az elképzelés, miszerint az „utolsó kenetet” követően a beteg rövidesen meghal - ezt pedig úgy lehet késleltetni, hogy minél később (vagy egyáltalán nem) hívnak hozzá papot.

Valójában többször megfigyelhető, hogy a betegek szentségét felvevő haldoklók lelkileg megkönnyebbülnek, s míg korábban szorongással és aggodalommal tekintettek közelgő halálukra, most megnyugodva és megbékélve engedik el az életet. Más esetekben azonban a szentség felvételét követően lelki és fizikai állapotuk javul.

Mindezek fényében bátorítunk mindenkit, hogy amennyiben beteg hozzátartozója igényli, ne féljen hozzá mielőbb papot hívni. *(Katolikus Egyház honlapjáról)*

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ 20/ 77-386-55; 30/ 849-8280

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkápolna: szentmise vasárnap 11 órakor